

19

dekamer.be

Hervorming arbeidsmarkt ♦

Studeren en werken: nieuwe regels ♦

Strijd tegen terrorisme: meer mogelijkheden ♦

Begroting 2017 ♦

De revival van de onderzoekscommissie ♦

Privacy: waar dient dat voor? ♦

INHOUD

Hervorming van de arbeidsmarkt.....	4
Studeren en werken: nieuwe regels.....	7
Passagiersgegevens onder de loep.....	10
Begroting 2017.....	13
Strijd tegen criminaliteit en terrorisme.....	17
Nieuwe wettelijke regeling familienaam	22
De revival van de parlementaire onderzoekscommissie.....	25
Onderzoekscommissie Minnelijke schikking.....	27
Privacy: waar dient dat voor?.....	28

VOORWOORD

Beste lezer,

Ik heb het zonder twijfel al eerder gezegd: informatie en transparantie zijn essentieel in een democratie. Dit blad draagt daar toe bij door op een begrijpelijke en overzichtelijke manier de interessantste thema's toe te lichten.

Ik neem, zoals elke keer, het voorwoord voor mijn rekening met de bedoeling u te overtuigen om vooral verder te lezen.

Het is u vast niet ontgaan dat er de laatste tijd veel gepraat en geschreven wordt over arbeidsorganisatie, tijdsindeling en de combinatie werk en gezin. Zonder in te boeten op de levenskwaliteit van haar werknemers, moeten bedrijven mee-evolueren met een snel veranderende samenleving.

Dit is stof tot nadenken, niet alleen voor werknemers en werkgevers maar ook voor parlementsleden. Een wetgevend kader waarbinnen bedrijven zich op een flexibele manier kunnen organiseren is essentieel, en daarom is een hervorming van de arbeidsmarkt noodzakelijk.

Tal van maatregelen zullen er nu voor zorgen dat werkgevers en werknemers hun noden beter op elkaar kunnen afstemmen. Daarover gaat het eerste artikel. Het is een omvangrijk wetsontwerp geworden waarvan u de integrale tekst kunt raadplegen op de website van de Kamer.

De aandacht ging niet alleen naar mensen die werken. Ook aan studenten werd gedacht. Studeren met werken combineren is nu een stuk eenvoudiger geworden. Zo is het makkelijker om werkervaring op te doen en wordt ondernemerschap aangemoedigd.

Een vast thema – helaas! – in elke aflevering van dit magazine is de strijd tegen terreur. De dader van de aanslag in Berlijn bleek een lange treinreis doorheen verschillende Europese landen achter de rug te hebben, zonder dat de veiligheidsdiensten dat konden achterhalen. Daar komt nu een einde aan.

De PNR-wet (*Passenger Name Record*) zal ervoor zorgen dat de reservatiegegevens in een centrale databank terechtkomen. Andere lidstaten doen hetzelfde waardoor informatie sneller en efficiënter kan worden gebruikt in de strijd tegen terreur.

En wat met onze privacy? Dat is een vraag die vaak gesteld wordt. En terecht. Het evenwicht tussen privacy en veiligheid is fragiel. De afweging die moet worden gemaakt is verre van evident. De regels moeten immers gelden voor iedereen. Dus ook voor u en mij.

Dat die regels duidelijk moeten zijn, is een open deur intrappen. Er blijven veel vragen over wat kan en wat niet. Soms gooien mensen hun gegevens te grabbel zonder zich daar bewust van te zijn.

Daarom ontwikkelde de privacycommissie het project "ik beslis", een compleet vernieuwde website om de privacywetgeving duidelijk en toegankelijk te maken, in de eerste plaats voor jongeren, ouders en leerkrachten. Sociale media zijn overal aanwezig, misschien té aanwezig, en het hoeft geen betoog dat ook hier informatie en transparantie van levensgroot belang zijn.

Dat, en nog veel meer, komt aan bod in dit magazine. Ik wens u veel leesplezier.

Siegfried Bracke
Voorzitter van de Kamer

Hervorming van de arbeidsmarkt

Maatwerk voor werkgevers en werknemers

Onze samenleving ondergaat ingrijpende veranderingen. Onze manier van werken ook. Nieuwe technologieën creëren nieuwe mogelijkheden. Steeds meer werknemers doen aan telewerk, freelancers vinden opdrachten via internetplatformen. Klanten worden mondiger en veeleisender. Ondernemingen moeten flexibel zijn en almaar sneller kunnen leveren want de wereldwijde concurrentie is bikkelaar. De productie, omzet en winstmarges moeten naar omhoog. De kosten moeten naar omlaag. En in die context proberen werknemers elke dag opnieuw werk en privéleven met elkaar te verzoenen. Het is dus logisch dat de manier waarop werkgevers en werknemers samenwerken herbekeken wordt. De federale regering legde begin januari 2017 aan de Kamer een omvangrijk wetsontwerp voor met een hele reeks voorstellen. Op 23 februari 2017 gaven de Kamerleden groen licht.

Het wetsontwerp bevatte twee delen. In het eerste deel stonden maatregelen die algemeen zijn en rechtstreeks gelden voor iedereen. De maatregelen uit het tweede deel gelden alleen voor bepaalde sectoren en moeten binnen die sectoren worden geregeld. We overlopen hier een tiental wijzigingen. Het volledige wetsontwerp is te vinden op www.dekamer.be.

► Flexibele uurroosters

Het systeem van flexibele uurroosters bestaat al sinds 1971. Het geeft werkgevers de mogelijkheid om de uurroosters en de arbeidsduur aan te passen aan de behoeften van de onderneming. Daarbij moet uiteraard een gemiddelde arbeidsduur gerespecteerd worden. Met de nieuwe wet moet dit gemiddelde behaald worden over een periode van een jaar. Het principe van de 38-uren-week blijft behouden, maar er komt meer flexibiliteit.

► Occasioneel telewerk

Bij moeilijke of onvoorziene omstandigheden kan een werknemer aan zijn

werkgever vragen om occasioneel telewerk te verrichten. Dat systeem werd in de praktijk al toegepast, maar wordt nu wettelijk geregeld. De werkgever mag de aanvraag weigeren, maar moet zijn weigering dan wel motiveren.

► Verlof schenken

Er komt een systeem waarbij werknemers verlofdagen kunnen schenken aan een collega die voor een ernstig ziek kind moet zorgen. Die mogelijkheid is wel aan beperkingen onderworpen: alleen de dagen die bovenop de 20 wettelijke verlofdagen komen, kunnen worden geschonken.

► Uitzendarbeid

Uitzendkrachten kunnen voortaan met het uitzendbureau een arbeids-overeenkomst van onbepaalde duur sluiten. Dat moet mogelijk maken dat een uitzendkracht opeenvolgende interim-opdrachten bij één of meer gebruikers uitvoert en in de tussenperiode een loon ontvangt.

► Vrijwillige overuren

Voortaan kunnen werknemers op vrijwillige basis 100 overuren presteren per kalenderjaar op voorwaarde dat de werkgever die mogelijkheid aanbiedt. De werknemer moet zijn bereidheid om de zes maanden schriftelijk meedelen. Gepresteerde overuren geven recht op overloon of kunnen op een loopbaanrekening worden geplaatst.

► Recuperatie

Tot nu toe mocht een werknemer over het algemeen maar maximum 91 uren te recupereren arbeidsuren presteren. Nadien moest hem inhaalrust worden toegekend. De onderneming of de sector kon dat aantal verhogen naar 130 of

143 uren. Het maximum aantal uren wordt nu in algemene zin opgetrokken naar 143 uren.

► Loopbaansparen

Dankzij het stelsel van loopbaansparen kan een werknemer tijd opsparen om die later op te nemen. Op die manier krijgt de werknemer meer vat op zijn loopbaan en kan hij adempauzes inlassen wanneer hij daar nood aan heeft.

► Glijdende werktijden

Het systeem van glijdende uurroosters is al vele jaren een gangbare praktijk

in heel wat bedrijven. Dankzij glijdende uren kunnen werknemers zelf bepalen wanneer ze hun werkdag beginnen en beëindigen, weliswaar binnen bepaalde marges ("stamuren" of "kerntijd"). De nieuwe wet creëert een wettelijk kader voor het systeem.

► Palliatief verlof en tijdskrediet

De nieuwe wet brengt de totale duur van het recht op palliatieve zorg van twee op drie maanden. Het tijdskrediet om voor iemand te zorgen, wordt met drie maanden verlengd. De eerdere

beslissing, om tijdskrediet met zorgmotief met 12 maanden uit te breiden, wordt uitgevoerd.

► Opleiding

De regering wil de opleiding van werknemers aanmoedigen. De huidige verplichting om 1,9 % van de loonkosten te besteden aan opleiding en vorming, wordt omgezet in dagen. Organisaties zullen gemiddeld vijf opleidingsdagen per voltijdse equivalent moeten waarborgen. Die doelstelling wordt geleidelijk aan ingevoerd.

► E-commerce

Het systeem van nachtarbeid, d.w.z. arbeid verricht tussen 20 uur en 6 uur, dat toegestaan is in de sector van de e-commerce en tot nu toe geregeld werd door een koninklijk besluit, wordt nu ook wettelijk verankerd.

Kritische stemmen

Van de 150 Kamerleden stemden er 43 tegen het wetsontwerp. Dit is een greep uit hun argumenten.

- ⊙ De nieuwe wet komt meer tegemoet aan de verzuchtingen van de werkgevers dan aan de noden van de werknemers.
- ⊙ Met deze wet, meer bepaald de regeling inzake flexibiliteit en overuren, wordt het voor de werknemers nog moeilijker om werk en privéleven in balans te houden. Sommige werknemers zullen onder druk van hun werkgever "vrijwillig" overuren presteren.
- ⊙ Er is te weinig aandacht voor de gevolgen van deze wet voor de gelijkheid tussen mannen en vrouwen. Zullen vrouwen, die gemiddeld meer deeltijds werken, hetzelfde recht op opleiding hebben als hun mannelijke collega's?
- ⊙ Meer arbeidsflexibiliteit leidt niet noodzakelijk tot een stijging van de productiviteit en betere economische resultaten.
- ⊙ De regering toont niet genoeg respect voor de sociale partners (vakbonden en werkgeversorganisaties). De nieuwe wet regelt kwesties waarover nog onderhandelingen aan de gang zijn.
- ⊙ De Kamerleden kregen te weinig tijd om dit belangrijke wetsontwerp goed te bestuderen.

Meer info

www.dekamer.be

- > Documenten
- > Volledig overzicht
- > Document nr. 2247

Studeren en werken: nieuwe regels

Een job en studies combineren is vandaag geen uitzondering meer. Heel wat studenten hebben een studentenjob tijdens het schooljaar of in de vakantie, of zijn actief als zelfstandige. In december 2016 nam de Kamer in dat verband twee wetsontwerpen aan. Het ene ontwerp wijzigt de manier waarop de gepresteerde uren berekend worden. Het andere creëert een volwaardig statuut voor de student-zelfstandige. Beide wijzigingen hebben als doel het systeem flexibeler te maken en initiatieven aan te moedigen.

Je studies zelf betalen, eigen inkomsten verwerven, ervaring opdoen, zelfstandig zijn, de werkwereld verkennen, eigen projecten realiseren,... redenen te over om op zoek te gaan naar een studentenjob of als zelfstandige aan de slag te gaan. In België zijn jaarlijks heel wat jobstudenten aan het werk en steeds vaker zien we studenten een eigen bedrijfje opstarten.

Studentenjobs : een nieuwe berekeningswijze

Een studentenjobovereenkomst is een overeenkomst tussen een werkgever en een student waarbij specifieke sociale en fiscale bepalingen van toepassing zijn.

De jobstudent

In 2015 hadden zowat 480 000 studenten¹ een dergelijke overeenkomst. Vroeger mocht een student maximaal 50 dagen per jaar werken. Zodra de grens van 50 dagen overschreden werd, vervielen de voordelen verbonden aan het contract. Die berekeningswijze was niet interessant omdat een begonnen dag voor een volledige dag telde, ook al had de student maar enkele uren gewerkt. De studenten aarzelden daarom om op een aanbieding in te gaan en de werkgevers vonden moeilijk jobstudenten.

Sinds 1 januari 2017 wordt de gewerkte tijd uitgedrukt in uren. Vanaf nu kunnen studenten tot maximaal 475 uur per jaar werken zonder dat ze hun voordelige statuut verliezen. De applicatie `student@work` houdt voortaan de teller bij in uren. Het nieuwe systeem moet studentenarbeid flexibeler maken. Werkgevers zullen gemakkelijker arbeidskrachten vinden, wat vooral in piekperiodes belangrijk is, en studenten zullen sneller een kleine opdracht aanvaarden.

Niets dan voordelen dus, alhoewel... Een aantal Kamerleden van de oppositie maakte bedenkingen bij zoveel flexibiliteit. Ze vroegen zich af, of er van de studenten geen te grote beschikbaarheid zal worden verwacht. Bovendien verhoogt de nieuwe wet het aantal dagen dat studenten per jaar mogen werken van 50 naar 60. Dit zou wel eens oneerlijke concurrentie kunnen betekenen voor gewone werknemers. Als werkgevers op een vlotte manier studenten kunnen inschakelen, zullen ze misschien minder geneigd zijn om werknemers voor onbepaalde duur aan te werven.

...is een student van 15 à 16 jaar of ouder	▶ 15 jaar en twee jaar secundair onderwijs achter de rug ▶ Anders minstens 16 jaar ▶ Studeren is hoofdactiviteit (ingeschreven in een onderwijsinstelling, afstandsonderwijs, examens middenjury,...)
heeft een contract als jobstudent	▶ Schriftelijke overeenkomst in twee exemplaren ▶ Door de werkgever bezorgd aan het Toezicht op de sociale wetten ▶ Door de werkgever geregistreerd (DIMONA)
geniet voordelen inzake sociale bijdragen	▶ Tot 475 uur per jaar betalen de werkgever en de student alleen een solidariteitsbijdrage ▶ Vanaf het 476ste uur gelden de normale sociale bijdragen
en fiscaal...	▶ De eerste inkomstenschijf (2 610 € bruto) is vrijgesteld bij de berekening van de personen ten laste ▶ De student blijft ten laste van zijn ouders voor zover hij niet meer verdient dan een bepaald bedrag (tussen 3 140 en 5 750 € netto naargelang het geval²)

Een nieuw statuut voor de student-zelfstandige

Naast deze hervorming van de studentenarbeid werd ook een statuut voor de student-ondernemer in het leven geroepen. Hogescholen en universiteiten kenden al heel wat initiatieven: bij de organisatie van cursussen en examens hielden ze al rekening met de studenten-ondernemers. Starterscentra boden hen al een werkplek, coaching en opleiding aan. Maar de jongere die zijn eigen bedrijfje wilde opstarten en zich wilde registreren als zelfstandige in bijberoep botste nog al te vaak op sociale en fiscale belemmeringen: hij liep het risico hoge sociale bijdragen te moeten betalen of zijn ouders konden hun recht op kinderbijslag verliezen. Daardoor was het lange

tijd voordeliger om jobstudent te blijven dan zich te vestigen als zelfstandige in bijberoep.

In december 2016 nam de Kamer, bijna unaniem, een wetsontwerp aan dat in die situatie verandering bracht. De nieuwe wet creëert een statuut voor de student-ondernemer met een voordelige sociale en fiscale regeling. Zo kan de student-ondernemer, net zoals de jobstudent, ten laste blijven van zijn ouders, op voorwaarde dat zijn inkomsten een bepaalde grens niet overschrijden.

Door studenten de kans te geven ervaring op te doen als zelfstandige wil de wetgever ondernemerschap aanmoedigen.

¹ Statistieken beschikbaar op de website van het RSZ - <http://www.rsz.fgov.be>

² Cijfers inkomsten 2016 (aanslagjaar 2017)

De student-ondernemer

is een student van 18 à 25 jaar	► In hoofdzaak (min. 20 uur les/week) ingeschreven als regelmatig student bij een onderwijsinstelling in België of in het buitenland met het oog op het behalen van een erkend diploma
die een zelfstandige activiteit uitoefent	► Onderworpen aan het sociaal statuut van de zelfstandigen
geniet van een voordelige regeling inzake sociale bijdragen	► Een inkomen < 6 505,33 €² is vrijgesteld van sociale bijdragen ► Verminderde sociale bijdragen voor een inkomen tussen 6 505,33 €² en 13 010,66 €² ► Daarboven gelden de normale sociale bijdragen
en fiscaal...	► De eerste inkomstenschijf (2 610 € bruto) is vrijgesteld bij de berekening van de personen ten laste ► De student blijft ten laste van zijn ouders voor zover hij niet meer verdient dan een bepaald bedrag (tussen 3 140 en 5 750 € netto naargelang het geval²)

Meer weten

U vindt de wetsontwerpen en andere documenten op www.dekamer.be
 > Documenten
 > Volledig overzicht

👉 Wetsontwerp berekening uren in het kader van een studentenovereenkomst: document nr. 2081

👉 Wetsontwerp statuut student-ondernemer: document nr. 2143

Jean-Claude Juncker in de Kamer

Op 21 februari 2017 was Jean-Claude Juncker, voorzitter van de Europese Commissie, te gast in het Federaal Parlement. Voorzitter Juncker had een gedachtewisseling met de leden van het Federaal adviescomité voor Europese Aangelegenheden en de commissie Buitenlandse Betrekkingen van de Kamer. Ook Europees commissaris Marianne Thyssen woonde de vergadering bij.

Op www.dekamer.be kan u, in de elektronische versie van dit magazine, doorklikken naar het verslag van deze gedachtewisseling en naar de toespraak van de Kamervoorzitter.

Passagiersgegevens onder de loep

In december 2016 nam de Kamer het wetsontwerp over de behandeling van passagiersgegevens (PNR) aan. Daarmee zette ze een [Europese richtlijn](#) om in Belgische wetgeving. De 'PNR-wet' verplicht vervoerders van passagiers in internationale transportsectoren en reisagentschappen de gegevens van hun passagiers door te sturen naar een gegevensbank. Die informatie kan dan worden vergeleken met de gegevensbanken van veiligheidsdiensten met de bedoeling strafbare feiten en aanslagen te voorkomen. De wet bepaalt een algemeen kader voor de inzameling en verwerking van gegevens. De concrete toepassing voor de verschillende vervoermiddelen wordt geregeld via [Koninklijke besluiten](#).

Het openbaar vervoer gebruiken voor internationale verplaatsingen is vandaag de gewoonste zaak van de wereld. Ook voor terroristen. De terrorist die in december 2016 de aanslag in Berlijn pleegde, had een heuse treinreis door Europa achter de rug. En eerder al, in augustus 2015, deed de mislukte aanslag op een Thalys naar Parijs de alarmbel rinkelen. Om personen met terroristische bedoelingen snel op het spoor te komen en hun bewegingsvrijheid in te perken, worden passagiersgegevens binnenkort opgenomen in een bestand, dat met andere gegevensbanken vergeleken kan worden.

Welke gegevens?

PNR-gegevens (*Passenger Name Record*) zijn de gegevens die nodig zijn om een dossier aan te maken voor de verplaatsing van een passagier. Het betreft reservatie-, check-in- en instapgegevens, zoals de familienaam, de voornamen, de geboortedatum, de datum van reservatie, vertrek en aankomst, het reistraject en

Omzetting van Europese richtlijnen

Elke Europese richtlijn moet door de lidstaten van de Europese Unie in nationale wetgeving worden omgezet. In België zijn de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten elk bevoegd voor de omzetting van de richtlijnen in hun bevoegdheidsdomein. De Europese Commissie houdt, als 'bewaker van de Europese verdragen' toezicht op de omzetting. Jaarlijks wordt er een stand van zaken gepubliceerd van de omzetting van Europese richtlijnen in Belgisch recht.

Het verslag met de meest recente stand van zaken is beschikbaar op www.dekamer.be > Documenten > Volledig overzicht > [Doc 2333](#)

Koninklijk besluit

Een koninklijk besluit (KB) is een besluit van een minister of staatssecretaris met het oog op de toepassing van een wet. Een KB wordt ondertekend door de Koning, vaak na beraad in de Ministerraad. In tegenstelling tot een wet, moet een koninklijk besluit niet worden aangenomen door het parlement.

eventueel informatie omtrent de bagage. De passagiersgegevens mogen in geen geval betrekking hebben op 'gevoelige' gegevens, zoals de raciale of etnische afkomst van de betrokkene, zijn politieke opvattingen, godsdienstige overtuiging, seksuele geaardheid..... Vervoerders en reisoperatoren die hun verplichtingen niet nakomen, riskeren een boete. Ze moeten weliswaar alleen die gegevens doorspelen waarover ze beschikken en die ze voldoende achten voor de reservatie. Ze zijn niet verplicht andere gegevens te verzamelen.

Welke vervoermiddelen?

De Europese richtlijn heeft het alleen over de luchtvaartsector, maar de lidstaten mogen de gegevensinzameling uitbreiden tot andere vervoermiddelen. Dat is wat met deze wet gebeurt. Ze slaat op alle vervoermiddelen: het vliegtuig, de trein, de bus en de boot. Ze is van toepassing op alle internationale vluchten, internationale hogesnelheidstreinen, internationaal vervoer met de bus of de boot, naar, via en vanuit België. Die uitbreiding was stof voor heel wat discussie, zowel in de Kamer als bij de betrokken vervoersectoren. Daarbij was onder meer te horen dat het niet evident is om gegevens op zo grote schaal in te zamelen, dat overleg met andere Europese landen noodzakelijk is en dat de nieuwe wet lastminuteboekingen bemoeilijkt.

Wat gaat er met die gegevens gebeuren?

De gegevens worden gedurende vijf jaar bewaard in een gegevensbank die beheerd wordt door de FOD Binnenlandse Zaken. Er komt een "PassagiersInformatie-Eenheid" (PIE), die zal instaan voor de inzameling, de verwerking en de uitwisseling van gegevens. In de andere

lidstaten van de Europese Unie komt er een gelijkaardige dienst. De gegevens zullen worden vergeleken met de informatie in de gegevensbanken van de Belgische en buitenlandse veiligheidsdiensten. Op die manier kan uitgemaakt worden welke personen aan een nader onderzoek onderworpen moeten worden. Indien nodig kan de gegevensbank gescreend worden aan de hand van specifieke criteria. Dat kunnen bijvoorbeeld bepaalde reserverings- of reisgedragingen zijn. Het gebruik van die criteria kan risicovolle passagiersprofielen aan het licht brengen. In geen geval mogen die criteria gebaseerd zijn op 'gevoelige' informatie. Dat soort informatie wordt trouwens niet opgeslagen.

De politiediensten en de dienst Vreemdelingenzaken krijgen gedurende een beperkte tijd toegang tot bepaalde gegevens in het kader van onder meer visumaanvragen, asielaanvragen of controles aan de grenzen of op het Belgische grondgebied.

Bovendien kunnen de bevoegde diensten gegevens of verwerkingsresultaten uitwisselen met andere lidstaten van de Europese Unie of met **Europol**. Onder bepaalde voorwaarden kunnen ze ook informatie doorgeven aan landen buiten de Europese Unie.

Europol

Europol (European Police Office) is het Europese agentschap gespecialiseerd in misdaadbestrijding. Europol heeft als hoofddoel bij te dragen aan een veiliger Europa voor alle EU-burgers door de uitwisseling van inlichtingen tussen de EU-lidstaten te bevorderen. Europol legt op EU-niveau verantwoording af aan de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken, coördineert en centraliseert onderzoek naar criminele organisaties die op Europees niveau of daarbuiten opereren. Het hoofdkantoor bevindt zich in Den Haag, Nederland.

En wat met onze privacy?

Net zoals de wet op de Bijzondere Opsporingsmethoden (zie pagina 17 van dit magazine) vormt de PNR-wet een inbreuk op onze privacy. De Belgische Privacycommissie formuleerde een advies bij de PNR-overeenkomst 2007 tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten. Over de onlangs aangenomen PNR-wet werd de Privacycommissie nog niet gehoord, maar ze zal wel toezien op het privacy-aspect in een volgende fase: namelijk wanneer de uitvoering van de wet wordt vastgelegd in koninklijke besluiten. Bovendien wordt een verantwoordelijke voor de veiligheid van de gegevens aangeduid die aan de Privacycommissie verslag zal uitbrengen. Verder worden de gegevens waaruit de identiteit van

de passagier kan worden afgeleid na zes maanden gedepersonaliseerd door afscherming van bepaalde gegevens. Ten slotte komen er strikte criteria in verband met de toegang tot de gegevens en hun verwerking.

Bedenkingen en meningsverschillen

De Kamerleden debatteerden urenlang over dit wetsontwerp, eerst in de tijdelijke commissie Terrorismebestrijding en nadien in de plenaire vergadering. Zoals we al zegden, kwam er heel wat reactie op het feit dat deze maatregel van toepassing is op alle vervoermiddelen. Zelfs de Europese Commissie was verrast dat België deze stap zette en drong aan op samenwerking met andere Europese

lidstaten. De minister van Binnenlandse Zaken plaatste dit punt eind januari 2017 op de agenda van de informele Europese Raad in Malta. Daarop richtten België, Nederland, Frankrijk en Groot-Brittannië een werkgroep op, waarin ook vertegenwoordigers van Eurostar en Thalys opgenomen zullen worden.

Meer fundamenteel vindt de oppositie dat het evenwicht zoek is bij de toepassing van deze wet. De grote hoeveelheid informatie die verzameld wordt, het gigantische werk om de gegevens in te zamelen en te verwerken en de gevolgen voor onze privacy zijn niet in verhouding tot het nagestreefde doel. Het is volgens de oppositie maar de vraag of met deze wet meer terroristen zullen kunnen worden opgespoord. Zij kunnen de maatregelen trouwens omzeilen door zich met de wagen te verplaatsen. Waarop de minister in de plenaire vergadering antwoordde dat : "... als met deze wet ook maar één aanslag kan worden voorkomen, ze al de moeite waard is."

Meer weten

U vindt het wetsontwerp en aanverwante documenten op www.dekamer.be
> Documenten
> Volledig overzicht

Wetsontwerp betreffende de verwerking van passagiersgegevens: [document nr. 2069](#)

[Advies Privacycommissie over PNR-overeenkomst 2007 tussen EU en VS: beschikbaar op hun website.](#)

Begroting 2017

De bespreking en goedkeuring van de begroting is een jaarlijks terugkerende opdracht van de Kamer. Een heel belangrijke opdracht trouwens: de federale regering kan immers maar belastingen innen en uitgaven doen nadat de Kamer de begroting heeft goedgekeurd. Bij de bespreking van de begroting 2017 stonden onder meer deze beslissingen ter discussie: de besparingen in de gezondheidszorg, de hervorming van de federale overheid, de fiscale behandeling van bedrijfswagens en tankkaarten, de kaaimantaks en de diamanttaks.

Wat is een begroting?

Op het einde van elk kalenderjaar stelt de regering een begroting op voor het jaar nadien. De begroting is een raming van de inkomsten die de overheid het volgende jaar denkt te innen en van de uitgaven die ze denkt te doen. De federale overheid doet heel wat uitgaven in het kader van onder meer de gezondheidszorg, justitie, de politie en het leger. Die uitgaven financiert ze hoofdzakelijk met de belastingen en taksen die we met zijn allen betalen en met leningen.

De rol van het parlement

De Kamer van volksvertegenwoordigers heeft als taak om jaarlijks de begroting goed te keuren. De regering moet van de Kamer de toestemming krijgen om belastingen te heffen, eventueel leningen aan te gaan en overheidsgeld uit te geven. De Kamer geeft die toestemming door de begroting goed te keuren.

De begroting bevat twee wetsontwerpen die de regering eind oktober bij de Kamer moet indienen: één voor de ontvangsten (ontwerp van middelenbegroting) en één voor de uitgaven (ontwerp van algemene uitgavenbegroting).

Daarnaast dient elke minister of staatssecretaris voor elk van zijn beleidsdomeinen een **beleidsnota** in. Daarin legt hij/zij uit wat zijn/haar plannen zijn voor het volgende jaar. Eigenlijk vertelt een beleidsnota in woorden wat de begroting, meer gedetailleerd weliswaar, vertelt in cijfers. De beleidsnota's en de begrotingsdocumenten vormen een geheel.

De uitgavenbegroting en de middelenbegroting moeten ten laatste op 31 december van het voorgaande jaar zijn goedgekeurd. Zo niet heeft de overheid vanaf januari geen geld om uitgaven te doen.

De begrotingsontwerpen en de beleidsnota's worden eerst in de commissies besproken. De plenaire vergadering van de Kamer keurt de begroting definitief goed.

Maar de begroting is en blijft een raming. De regering heeft geen glazen bol. Het is dus goed mogelijk dat de geraamde inkomsten niet volstaan om alle uitgaven te dekken. In dat geval moet de begroting worden aangepast. Daarom voert de regering jaarlijks in de loop van het eerste trimester een **begrotingscontrole** uit.

Begrotingsdebat in de Kamer

De bespreking van de begroting zorgt jaarlijks voor marathonvergaderingen in de Kamer. Dat is niet onlogisch. De federale begroting gaat nu eenmaal over alles wat de federale overheid doet en waar een financieel kantje aan zit. Het gaat over de organisatie van de overheidsdiensten, over volksgezondheid, pensioenen, energie, mobiliteit, justitie, landsverdediging, en nog zoveel meer.

Wil u alles weten over het begrotingsdebat? Dan kunt u de beelden bekijken op onze website of er de verslagen op nalezen. Voor dit magazine pikten we er een aantal thema's uit.

Gezondheidszorg

De besparingen in de gezondheidszorg waren stof voor heel wat discussie. In de beleidsnota van de minister van Volksgezondheid lezen we dat er in 2017 een bedrag van 902 miljoen euro zal worden bespaard in het domein van de gezondheidszorg. Om dat te

realiseren, neemt de regering een heel pakket maatregelen. Hierna enkele voorbeelden.

- Artsen moeten vanaf 2017 in 60 % van de gevallen kiezen voor de goedkoopste variant wanneer ze geneesmiddelen voorschrijven. Vroeger was dat in 50 % van de gevallen verplicht.
- Bepaalde neussprays worden niet meer terugbetaald.
- Antibiotica worden duurder. Zo wil de regering de overconsumptie van antibiotica tegengaan.

Sommige oppositiepartijen vinden dat de besparingen in de gezondheidszorg te ver gaan en vooral de zwakste patiënten treffen. Als de regering het gebruik van antibiotica wil ontraden, moet ze de artsen sensibiliseren, niet de patiënten straffen. Deze maatregelen komen bovendien bovenop de reeds eerder genomen beslissingen en maken de gezondheidskloof tussen arm en rijk alleen maar groter, zo luidt het.

Redesign federale overheid

Om te besparen, maakt de federale regering ook werk van een grondige hervorming en modernisering van de

federale overheidsdiensten. Het is de bedoeling om met minder geld en personeel (minstens) hetzelfde werk te doen en de dienstverlening te verbeteren. Dat betekent onder meer: taken die parallel uitgevoerd worden in verschillende diensten elimineren, activiteiten van hetzelfde type hergroeperen, enz. Zo wordt er bijvoorbeeld gewerkt aan een centrale personeels- en loonadministratie. Zo zullen federale aankopen op termijn gecentraliseerd gebeuren, wat meer schaalvoordelen moet opleveren. Ook het personeelsbeleid wordt gemoderniseerd, met meer aandacht voor vorming en jobmobiliteit.

De regering gaat ervan uit dat deze hervorming in 2017 een besparing van 200 miljoen euro zal opleveren. De oppositie trekt dat cijfer in twijfel. In de begroting van 2016 werd de verwachte besparing op 100 miljoen euro geraamd, waarvan er uiteindelijk maar 53 miljoen gerealiseerd werden.

Bedrijfswagens

De fiscale behandeling van bedrijfswagens en tankkaarten werd aangepast. De belasting op bedrijfswagens werd van

17 % naar 40 % verhoogd in die gevallen waar de werkgever of de vennootschap ook de brandstofkosten draagt. Deze verhoging geldt zowel voor bedrijfswagens die kosteloos ter beschikking worden gesteld als voor bedrijfswagens waarvoor de werknemer een bijdrage betaalt.

De oppositie is verdeeld. Sommige leden van de oppositie betreuren dat deze regering het systeem van bedrijfswagens in stand houdt. Zij pleiten onder meer voor de snelle invoering van een mobiliteitsbudget waarbij de werknemer zelf beslist hoe hij zich naar het werk verplaatst.

Anderen vinden het dan weer onrechtvaardig dat bedrijfswagens zwaarder worden belast in een land waar, volgens hen, iedereen al veel belastingen betaalt.

Tax shelter

De *tax shelter* is een fiscale regeling die de productie van audiovisuele werken en film-producties aanmoedigt. Eind 2016 breidde de federale regering dit systeem uit tot podiumwerken waarvan de productie veel financiële middelen vergt. Met die maatregel wil de regering de creatie, de diversiteit en de actoren die actief zijn in de sector ondersteunen. Dankzij het *tax shelter* stelsel kan de sector makkelijker privé-investeerders aantrekken en krijgt hij dus meer toegang tot risicokapitaal. Deze maatregel werd door een ruime meerderheid van de Kamerleden goedgekeurd.

Kaaimantaks

Ook de Kaaimantaks leverde stof voor discussie. Die taks, ook wel doorkijktaks genoemd, belast inkomsten uit vermogens in het buitenland, meer bepaald in constructies waarop in het verleden geen of nauwelijks belastingen werden geheven. Sinds de invoering van de Kaaimantaks moeten belastingplichtigen aan de fiscus informatie verstrekken over die inkomsten.

De discussie in de Kamer ging voornamelijk over de vraag of de federale regering de inkomsten uit die taks niet te hoog inschat. In de begroting van 2016 had de regering de verwachte inkomsten op 460 miljoen euro geraamd, terwijl de Europese Commissie en het [Rekenhof](#) uitgaven van een veel lager bedrag.

Rekenhof

Het Rekenhof is een externe adviseur van de Kamer. Het Rekenhof helpt de Kamer bij de controle van de begroting en de rekeningen van de federale Staat.

Daarnaast heeft het Rekenhof nog andere opdrachten.

Meer info:

www.dekamer.be > Publicaties
> Parlementaire infosteekkaarten
> [Nummer 31.00](#)

www.ccrek.be

De regering deelde mee dat de raming voor 2017 realistisch is. Ze baseerde zich bij de opmaak van de begroting 2017 immers grotendeels op de bedragen die ze in 2016 effectief had ontvangen. De minister van Financiën is

er overigens van overtuigd dat de toenemende internationale druk de burger zal aanmoedigen om zijn inkomsten uit buitenlandse structuren aan te geven.

Diamanttaks

Eind 2016 werd de diamanttaks ingevoerd. Diamantairs worden daardoor niet langer belast op hun winst, maar moeten een taks van 0,55% betalen op hun omzet. De federale regering is van oordeel dat de diamantsector met dit systeem op een correctere manier zal bijdragen dan in het verleden het geval was.

Niet alle parlementsleden zijn het daarmee eens. Op de oppositiebanken is te horen dat de diamantsector er veel te gemakkelijk vanaf komt. En dat terwijl de gezinnen blijven opdraaien voor de besparingen.

Bruto binnenlands product

Het bruto binnenlands product is de totale geldwaarde van alle goederen en diensten die in de loop van een jaar in een land geproduceerd worden.

De rol van Europa

De Europese Commissie houdt sinds enkele jaren toezicht op de begrotingen van de Europese lidstaten. Ze controleert vooral de begrotingstoestand en de overheidsschuld. Daarbij zijn twee gegevens van groot belang: het begrotingstekort mag niet meer bedragen dan 3 % van het **bruto binnenlands product (bbp)** en de overheidsschuld mag niet hoger zijn dan 60 % van het bbp.

PLANNING EUROPEES SEMESTER

In het voorjaar	De lidstaten dienen bij de Europese Commissie hun beleidsplannen in. Ze lichten hun begrotingsplannen toe voor de middellange termijn (Stabiliteits- en convergentieprogramma). Ze delen mee welke maatregelen ze zullen nemen om groei en werkgelegenheid te bevorderen (Nationaal hervormingsprogramma).
In de zomer	De Europese Commissie doet aanbevelingen.
Midden oktober	Elke lidstaat dient zijn ontwerpbegroting in bij de Europese Commissie.
Vanaf begin november	De Europese Commissie brengt aan de lidstaten advies uit over de ontwerpbegroting.

Strijd tegen criminaliteit en terrorisme

Speurders beter gewapend

Het internet en de nieuwe communicatiekanalen vormen een omvangrijk actieterrain voor criminelen en terroristen. Dat heeft de actualiteit wel bewezen. Willen we criminaliteit en terreur doeltreffend bestrijden, dan moeten we de onderzoeks- en opsporingsmethoden aan die nieuwe realiteit aanpassen, in een strikt kader van controle en eerbiediging van eenieders rechten. In december 2016 heeft de Kamer een wetsontwerp aangenomen dat een wettelijk kader creëert voor opsporingswerk in een computersysteem en infiltraties en interacties op het internet.

Gegevens opzoeken op de computer of smartphone van een verdachte, communicatie onderscheppen en infiltreren op het internet: het zijn slechts enkele van de bijzondere opsporingsmethoden die worden toegepast in de strijd tegen criminaliteit en terrorisme. Bij die methoden, die per definitie indringend zijn, moet er een evenwicht worden gevonden tussen het recht op bescherming van de privacy enerzijds en het recht op veiligheid anderzijds. De nieuwe wet ziet erop toe dat die rechten worden gevrijwaard. Tegelijk wil ze de speurders de best mogelijke tools aanreiken zodat ze de gegevens die vandaag razendsnel rondflitsen, snel en efficiënt kunnen onderscheppen. In dit artikel lichten we enkele van die maatregelen toe.

Een computersysteem doorzoeken

Voortaan kan een [procureur des Konings](#) vragen dat een computersysteem dat in beslag genomen is of in beslag genomen kan worden, onderzocht wordt om toegang te krijgen tot de gegevens in het systeem of in de *cloud*, zonder daartoe de toestemming van een [onderzoeksrechter](#) te moeten vragen. Het begrip 'computersysteem' omvat computers, smartphones, chipkaarten, gps-systemen en zelfs netwerken. Bij een zogenaamde 'niet-heimelijke zoeking' kan de procureur 'valse signalen', 'valse sleutels' of technische middelen gebruiken om gegevens te ontsleutelen of

Procureur des Konings

De procureur des Konings is een magistraat die lid is van het Openbaar Ministerie (of parket). Hij moet de belangen van de maatschappij vertegenwoordigen en de daders van misdrijven in de strafprocedure vervolgen. Bij de uitvoering van die opdracht van algemeen belang vertegenwoordigt de procureur de uitvoerende macht. In die hoedanigheid valt hij onder het gezag van de minister van Justitie.

Onderzoeksrechter

De onderzoeksrechter is belast met de leiding van een gerechtelijk onderzoek. Hij moet de daders opsporen en misdrijven bewijzen. Hij is onpartijdig en moet alle gegevens 'voor' of 'tegen' een verdachte naspeuren. Hij ziet toe op de wettelijkheid en loyaliteit van het onderzoek. De onderzoeksrechter behoort tot de rechterlijke macht en geniet een absolute, door de Grondwet gewaarborgde onafhankelijkheid. De minister noch enige andere overheid kunnen hem bevelen geven of rechtstreeks dan wel onrechtstreeks druk uitoefenen om hem ertoe te brengen op een bepaalde manier uitspraak te doen.

150 Kamerleden rechtstreeks verkozen in 11 kieskringen

14

2

1

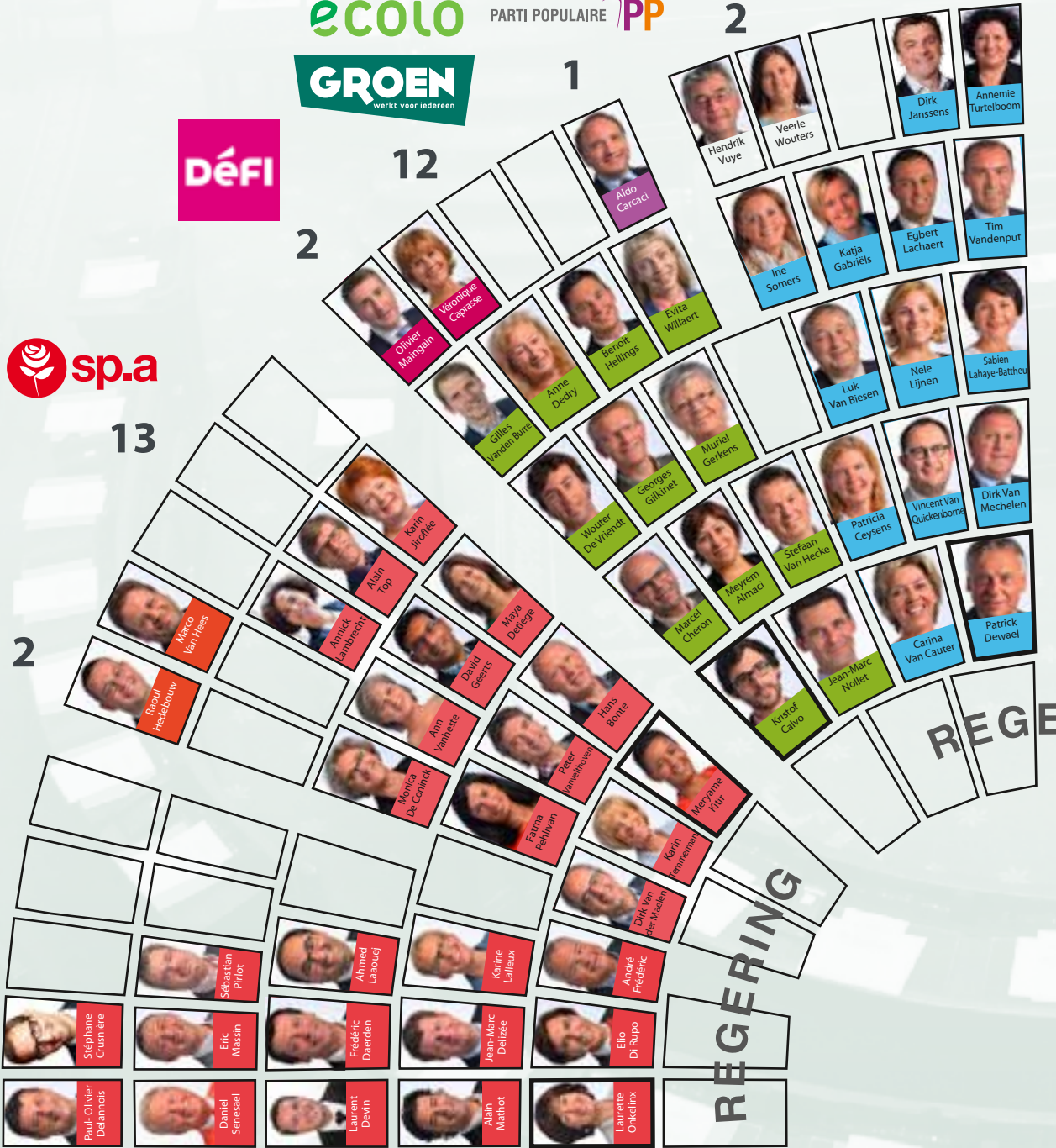
2

12

13

2

23

Siegfried Bracke
Kamervoorzitter

20

3

31

ERING

REGERING

18

9

centre démocrate humaniste

te decoderen, indien ze beveiligd zijn. Men hoeft de verdachte niet te vragen zijn toegangscode in te voeren, want dat zou hem de kans geven gegevens te wissen of een foute toegangscode in te geven. De procureur des Konings krijgt nieuwe bevoegdheden waardoor hij sneller in actie kan schieten, bijvoorbeeld om te voorkomen dat de verdachte gegevens op afstand zou verwijderen.

Als er echter opeenvolgende nieuwe toegangssleutels moeten worden ingevoerd om toegang te krijgen tot clouddata of als er niet in beslag genomen materiaal heimelijk moet worden doorzocht, blijft de onderzoeksrechter bevoegd. Zijn toezicht biedt een essentiële waarborg op het stuk van privacy.

Internetpatrouilles

De wettekst legt ook het wettelijke kader vast voor infiltraties en interacties op

het internet. Het gaat over situaties waarbij speurders, al dan niet met een fictieve identiteit, op het internet contacten onderhouden met één of meer personen.

Die techniek wordt gebruikt wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat sommige personen misdrijven plegen of zouden kunnen plegen. Belangrijk: die interacties moeten worden geregistreerd, waardoor de transparantie en de mogelijkheid om het proces te controleren verzekerd zijn.

In het kader van die interacties op het internet kunnen politieambtenaren ertoe genoodzaakt zijn - met voorafgaande toestemming van een magistraat - inbreuken te plegen om hun opdracht tot een goed einde te brengen of zich te beschermen. Voor die gepleegde inbreuken worden ze dan vrijgesteld van straf, op voorwaarde dat de inbreuken in verhouding staan tot het gestelde doel.

Verplichte medewerking

In december 2015 heeft het [Hof van Cassatie](#) de Amerikaanse internetreus Yahoo! definitief veroordeeld omdat hij niet met de Belgische justitie had samengewerkt. Het Hof oordeelde dat voor het bedrijf dezelfde verplichtingen golden als voor de Belgische ondernemingen. De buitenlandse netwerkoperatoren en aanbieders van elektronische communicatiediensten (zoals Yahoo!, WhatsApp, Facebook,...) moeten dus meewerken, *in realtime* of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de vordering, op straffe van sancties.

Voorts kan de procureur, alvorens een formeel verzoek om rechtshulp in te dienen, een buitenlandse bevoegde autoriteit vragen de snelle bewaring te bevelen van gegevens die zijn opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een computersysteem dat zich op het grondgebied van die autoriteit bevindt.

Stemafdrukken

De speurders krijgen een nieuwe tool ter beschikking: een databank met stemafdrukken van verdachten en veroordeelden, net zoals ze nu al beschikken over foto's, vingerafdrukken en DNA-profielen. Van de stemmen wordt er een model gemaakt dat met een unieke code wordt opgeslagen. Tijdens telefoontaps kunnen de afdrukken vergeleken worden met de beluisterde stemmen, waardoor er verdachten kunnen worden geïdentificeerd. Die stemherkenningstechniek vergemakkelijkt het werk van de speurders, maar kan in geen geval als bewijsmiddel worden gebruikt.

De rol van de onderzoeksrechter

Alhoewel de Privacycommissie weinig voorbehoud maakte in haar advies over de eerste versie van het wetsontwerp, waarschuwden de oppositie en de Liga voor Mensenrechten voor disproportionele maatregelen die onze individuele vrijheden kunnen aantasten. Zo kunnen indringende methoden worden toegepast bij misdrijven die worden bestraft met een gevangenisstraf van minder dan één jaar, diefstal bijvoorbeeld. Volgens de tegenstanders van het wetsontwerp is die drempel veel te laag. Indringende methoden zouden alleen mogen worden gebruikt voor zwaardere misdaden. Bovendien stuitte de bevoegdheidsoverdracht van de onderzoeksrechter naar de procureur des Konings op terughoudendheid. De opdracht van een procureur bestaat er immers in strafbare feiten en de plegers ervan op te sporen en te beteugelen. Hij heeft niet dezelfde onafhankelijkheid als een onderzoeksrechter en voert geen onderzoek *à charge* en *à discharge* uit zoals de onderzoeksrechter. Bovendien kunnen computersystemen uiterst gevoelige, bijzonder persoonlijke informatie bevatten. Daarom zijn sommigen van oordeel dat de tussenkomst van een onderzoeksrechter, die garant staat voor de eerbiediging van de privacy, noodzakelijk zou moeten blijven.

© Brina Blum

Hof van Cassatie

Het Hof van Cassatie oordeelt over de wettigheid van vonnissen en arresten. Het spreekt zich niet uit over de feiten maar over de wettigheid van een vonnis dat in laatste aanleg is geweest, met andere woorden nadat de partijen alle gewone rechtsmiddelen hebben aangewend.

Meer info

U vindt het wetsontwerp op www.dekamer.be

> Documenten

> Volledig overzicht

- Wetsontwerp bijzondere opsporingsmethoden: [document nr. 1966](#)
- Advies Privacycommissie: [document nr. 1966/002](#)

Nieuwe wettelijke regeling familienaam

Doc nr. 2220

Naar verslag

Weer een discriminatie minder

Sinds drie jaar kunnen Belgische kinderen een dubbele familienaam krijgen. Dankzij de wet van 8 mei 2014 hebben ouders de keuze: ze kunnen hun pasgeboren baby de familienaam van de vader geven, die van de moeder of beide namen in de volgorde die zij verkiezen. Maar bij onenigheid van de ouders of wanneer de ouders geen keuze maakten, kreeg het kind automatisch de familienaam van de vader. Discriminerend, oordeelde het Grondwettelijk Hof, dat de bewuste wettelijke bepalingen vernietigde. Met de nieuwe wet krijgt het kind bij onenigheid van de ouders of wanneer zij geen keuze maken de familienaam van beide ouders in alfabetische volgorde.

De bepaling dat kinderen bij onenigheid of bij afwezigheid van keuze automatisch de naam van de vader kregen, was voor verenigingen die opkomen voor de gelijke behandeling van vrouwen en mannen van meet af aan onaanvaardbaar. Een moeder die zich door de regeling benadeeld voelde en een vereniging trokken met hun grieven naar het Grondwettelijk Hof.

Het Hof gaf hen gelijk. Het oordeelde dat de desbetreffende wettelijke regeling een niet te verantwoorden verschil in behandeling tussen mannen en vrouwen instelde en dat het gelijkheidsbeginsel geschonden werd. Met zijn arrest van

Grondwettelijk Hof

Het Grondwettelijk Hof is een onafhankelijk rechtscollege, dat buiten de hiërarchie van hoven en rechtbanken staat. De hoofdtaak van het Hof is erop toe te zien dat de wetgever de Grondwet naleeft. Het Hof toetst of wetten, decreten en ordonnances zijn aangenomen door de bevoegde wetgever en of de bepalingen van de Grondwet over de rechten en vrijheden zijn nageleefd. Het Hof kan wetten, decreten of ordonnances vernietigen. Het Grondwettelijk Hof handelt niet op eigen initiatief. Het treedt maar op wanneer een zaak aanhangig wordt gemaakt.

14 januari 2016 vernietigde het Hof die bepalingen van het Burgerlijk Wetboek.

In het najaar van 2016 diende de federale regering bij de Kamer een nieuw wetsontwerp in om aan de opmerkingen van het Grondwettelijk Hof tegemoet te komen. Op 22 december zetten de Kamerleden het licht op groen.

De nieuwe wet behoudt het systeem van de vrije naamkeuze. De ouders kunnen bij de aangifte van hun eerste gemeenschappelijke kind nog altijd kiezen voor de naam van de moeder, de naam van de vader of een dubbele naam, in de volgorde die ze zelf bepalen.

Nieuw is het systeem dat wordt toegepast wanneer de ouders het niet eens geraken of geen keuze maken. Het kind krijgt dan de naam van de vader en die van de moeder, in alfabetische volgorde.

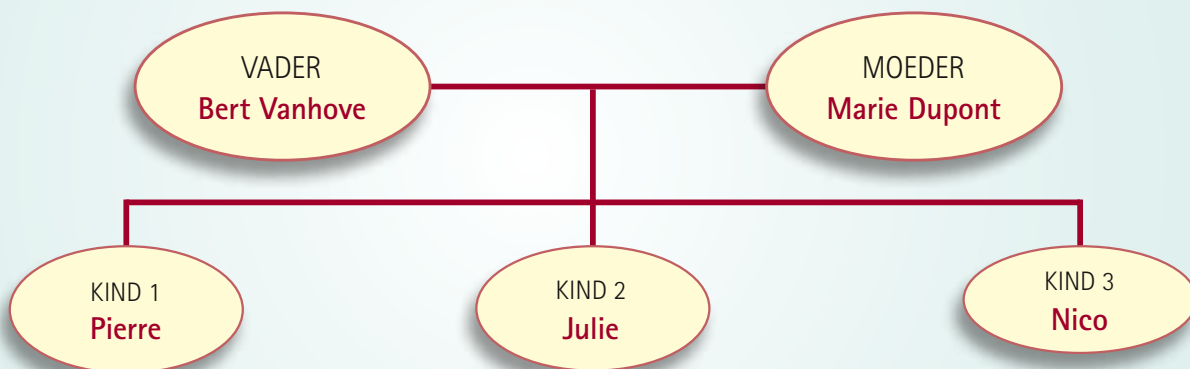
Als één van de ouders of beiden een dubbele achternaam hebben, kunnen ze kiezen welke naam ze doorgeven. Indien ze niet kiezen, zal het deel van de naam dat doorgegeven wordt ook worden bepaald door de alfabetische volgorde.

En om geen nieuwe ongelijkheid te creëren, komt er een gelijkaardige regeling voor de moeder en de meemoeder.

Overgangsregeling

Het is niet ondenkbaar dat ouders die het bij de geboorte van hun kind oneens waren of geen keuze maakten en op wie de wet van 8 mei 2014 van toepassing was, de nieuwe wettelijke regeling verkiezen boven de vorige. Daarom is er een overgangsregeling. De betrokkenen hebben tot 30 juni 2017 de tijd om een

Dit zijn de mogelijkheden:

Mogelijkheid 1: **Pierre Vanhove**
(zo moest het vroeger)

Mogelijkheid 2: **Pierre Dupont**

Mogelijkheid 3: **Pierre Vanhove Dupont**

Mogelijkheid 4: **Pierre Dupont Vanhove**

MOGELIJKHEID 5: de ouders zijn het niet eens of maken geen keuze: **Pierre Dupont Vanhove** (alfabetisch).

De keuze die gemaakt wordt voor het eerste kind geldt ook voor de volgende kinderen.

Wet van 5 mei 2014	Meemoeder juridisch erkend: de echtgenote of partner van een lesbische moeder wordt geacht de meemoeder te zijn
Wet van 8 mei 2014	Kinderen kunnen een dubbele familienaam krijgen
Wet van 18 december 2014	Kinderen van lesbische paren kunnen ook een dubbele familienaam krijgen
Wet van 25 december 2016	Indien de ouders het niet eens zijn of geen keuze maken, krijgt het kind de dubbele achternaam in alfabetische volgorde.

wijziging aan te vragen bij de burgerlijke stand van hun gemeente.

Debat in de Kamer

De nieuwe regeling werd niet unaniem toegejuicht. Zo verkiest een aantal Kamerleden een systeem waarbij de

volgorde van de familienamen bij loting wordt bepaald. Op die manier wordt elke vorm van voorspelbaarheid bij de naamkeuze voorkomen, zo luidt het. Ook het Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen was voorstander van een lotingsysteem. De 119 Kamerleden die voor het wetsontwerp stemden, zijn

tevreden met de nieuwe regeling of vinden het een stap in de goede richting. Maar een aantal onder hen blijft hopen dat we op termijn gaan naar een systeem waarbij de dubbele familienaam verplicht wordt voor iedereen.

22 maart een jaar later

Op 22 maart 2017 herdacht Brussel de aanslagen van een jaar eerder. Bij die gelegenheid werd nabij het Schumanplein een monument onthuld voor alle slachtoffers van terroristische aanslagen. Het werk is van de hand van de Brusselse kunstenaar Jean-Henri Compère. Kamervoorzitter Bracke en de leden van de onderzoekscommissie Terroristische Aanslagen woonden de plechtigheid bij.

De revival van de parlementaire onderzoekscommissie

Meer info

De voorbije maanden hadden de Kamerleden een buitengewoon gevulde agenda. Nooit eerder waren in de Kamer vier onderzoekscommissies gelijktijdig aan de slag. Een onderzoekscommissie op de rails krijgen en foutloos laten werken is een heuse uitdaging. Het "recht van onderzoek" dat de Grondwet aan de Kamer toekent, levert in de praktijk niet zelden een delicate evenwichtsoefening op.

De Grondwet bepaalt dat de Kamer het "recht van onderzoek" heeft. Dat onderzoeksrecht wordt geregeld door een zeer oude wet uit de negentiende eeuw. Op het einde van de twintigste eeuw werd de wet een beetje gemoderniseerd maar de basisregels werden nauwelijks gewijzigd.

De Kamer (en destijds ook de Senaat) wendt dat recht van onderzoek aan om maatschappelijk schokkende gebeurtenissen te onderzoeken. Hét voorbeeld dat iedereen kent, is de zaak Dutroux. Maar er was bijvoorbeeld ook een onderzoekscommissie naar de moord op 10 Belgische paracommando's in Rwanda en recent werd een onderzoekscommissie opgericht naar aanleiding van de terroristische aanslagen van 22 maart 2016.

Dergelijke ernstige feiten roepen heel wat maatschappelijke vragen op. Hadden we dit zien aankomen? Hadden we het kunnen voorkomen? Zullen we erin slagen om de daders te vatten en voor het gerecht te brengen?

De opdracht van een onderzoekscommissie bestaat in het haarfijn analyseren van de gebeurtenissen om ervoor te zorgen dat ze zich nooit meer voordoen. Een onderzoekscommissie moet lessen trekken uit de feiten die zich hebben voorgedaan en maatregelen voorstellen.

Het delicate evenwicht tussen gerecht en politiek

Meestal begint de commissie haar werkzaamheden met getuigenissen van deskundigen en betrokkenen. Dat kunnen slachtoffers zijn, hulpverleners, gerechtelijke

of politionele overheden, academici of vertegenwoordigers uit het middenveld. De politiek verantwoordelijke ministers worden gewoonlijk als laatsten gehoord. Eens het luik "hoorzittingen" afgerond is, worden "vaststellingen" gedaan en daarna volgen "aanbevelingen".

Ook al wordt de schuldvraag tijdens het parlementair onderzoek vaak gesteld, het is niet de taak van het Parlement om ze te beantwoorden. Alleen het gerecht kan de schuldigen vervolgen en berechten.

Als vertegenwoordiging van het volk heeft het Parlement een politieke opdracht te vervullen. In het geval van een onderzoekscommissie moet de Kamer de feiten onderzoeken en voorstellen formuleren om de wetgeving te verbeteren.

Het gerecht onderzoekt vaak dezelfde feiten maar heeft een gerechtelijke opdracht: het moet nagaan wie schuldig is en welke straf daar moet op volgen. Het spanningsveld tussen gerechtelijk en parlementair onderzoek is één van de moeilijkste evenwichtsoefeningen voor bijna alle parlementaire onderzoekscommissies. Mede om die reden wijzen de onderzoekscommissies sinds enkele

jaren bij het begin van hun werkzaamheden een magistraat aan die belast wordt met het uitvoeren van de gerechtelijke opdrachten die de onderzoekscommissie bepaalt. De magistraat maakt geen deel uit van de onderzoekscommissie, maar bezorgt de commissie informatie die via gerechtelijke weg verkregen moet worden. Dat kan bijvoorbeeld informatie zijn waarvoor huiszoekingen nodig zijn, telefoongesprekken moeten worden afgeluisterd of goederen in beslag genomen moeten worden. Zo verwerft de onderzoekscommissie alle informatie die voor het onderzoek noodzakelijk is zonder dat ze zelf op het terrein van de rechterlijke macht moet komen.

De getuigen

In de loop der jaren werd het recht van onderzoek sterk gemediatiseerd. De getuigen worden gehoord in openbare hoorzittingen die soms *live* worden uitgezonden. De parlementsleden die lid zijn van de onderzoekscommissie krijgen daardoor ook een forum, wat hen -wie kan het hen kwalijk nemen- goed uitkomt. Maar ook hier moet een delicaat evenwicht gevonden worden. De onderzoekscommissie moet een openbaar forum zijn, maar tegelijk moet ze de fundamentele rechten van de getuigen respecteren. Wie getuigt voor een onderzoekscommissie moet, vaak voor het oog van de camera, vragen beantwoorden over emotionele en ingrijpende gebeurtenissen. Er zijn ook getuigen die door hun functie weet hebben van feiten die beter niet openbaar worden gemaakt omdat ze van belang zijn voor het gerechtelijk onderzoek. Ten slotte zijn er getuigen die door hun onthullingen hun eigen fysieke integriteit in gevaar kunnen brengen. Zij moeten worden beschermd. Daarom kan een onderzoekscommissie,

Een spreker legt de eed af in de onderzoekscommissie
Minnelijke schikking

Overzicht van de onderzoekscommissies sinds 1990

- 1992: mensenhandel
- 1993: legeraankopen
- 1996: sekten
- 1996: Bende van Nijvel
- 1996: Dutroux
- 1999: dioxinecrisis
- 2000: Lumumba
- 2001: SABENA
- 2008: Grote fiscale fraudedossiers
- 2009: Fortis
- 2016: Terroristische aanslagen
- 2016: Optima
- 2016: Minnelijke schikking in strafzaken

Opdracht volbracht

Een onderzoekscommissie wordt voor een beperkte termijn ingesteld. Ze is een uitlaatklep voor maatschappelijk ongenoegen of frustratie. Ze moet de tijd die haar wordt toegemeten gebruiken om tot voorstellen te komen die maatschappelijk aanvaard worden, die de onrust kunnen wegnemen en het vertrouwen kunnen herstellen. Een onderzoekscommissie die daarin slaagt, heeft goed werk geleverd.

Doc nr. 2179

Onderzoekscommissie "Minnelijke schikking in strafzaken"

Sinds 1 december 2016 buigt een onderzoekscommissie van de Kamer zich over de regeling van de minnelijke schikking in strafzaken. De media hebben het vaak over *Kazachgate*, verwijzend naar het land Kazachstan dat in de historiek van deze kwestie een rol speelt.

De problematiek die deze onderzoekscommissie moet uitspitten, is behoorlijk ingewikkeld. Centraal staat de vraag, hoe de zogenaamde afkoopwet van 14 april 2011 tot stand gekomen is. Die wet breidde de mogelijkheden van de minnelijke schikking in strafzaken uit. De minnelijke schikking houdt in dat personen een mogelijk zware straf kunnen vermijden door betaling van een overeengekomen bedrag. De wet van 14 april 2011 heeft er onder andere voor gezorgd dat ook zwaardere straffen kunnen worden afgekocht. De wettelijke bepalingen werden destijds via een amendement ingevoegd in een wetsontwerp "diverse bepalingen", waarvoor de spoedbehandeling was gevraagd. Het wetsontwerp werd bijgevolg in ijtempo door de Kamer en de Senaat gejaagd. Dat roept veel vragen op. Op vraag van wie gebeurde dat? Wie had belang bij die wet?

Vast staat dat een maand na de inwerkingtreding van de wet Patokh Chodiev, een miljardair die sinds 1997 de Belgische nationaliteit heeft en vervolgd werd voor

witwaspraktijken, valsheid in geschrifte en benedevorming, met het parket van Brussel een minnelijke schikking getroffen heeft. In ruil voor de betaling van ettelijke miljoenen euro's werd hij vrijgesteld van vervolging. Enkele dagen later ondertekende de Kazachse president met het Franse luchtvaartbedrijf EADS een contract voor de verkoop van 45 helikopters.

De onderzoekscommissie kwam er op voorstel van Kamerleden van PS, sp.a, Ecolo-Groen, cdH, DéFI en PTB-GO! De onderzoekscommissie heeft een driedelige opdracht. Ze moet uitzoeken of de totstandkoming van de wet werd beïnvloed door een buurland, met name Frankrijk. Ze moet nagaan op welke manier de rechterlijke macht de wet heeft toegepast. En ten slotte is er de vraag in welke omstandigheden Patokh Chodiev en Alijan Ibrag(u)imov de Belgische nationaliteit hebben verkregen.

Meer informatie:

- > www.dekamer.be
- > Documenten > Volledig overzicht > Document nr. 2179

Privacy

Waar dient dat voor?

De Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer, ook wel Privacycommissie genoemd, is een onafhankelijk controleorgaan dat toeziet op de bescherming van de privacy bij de verwerking van persoonsgegevens. Sinds 1 januari 2004 is de Privacycommissie als onafhankelijk controleorgaan ingesteld bij de Kamer van volksvertegenwoordigers. De Privacycommissie brengt onder meer advies uit over wetteksten, doet aanbevelingen in privacyaangelegenheden en behandelt klachten.

"Ik beslis" is een project dat de Privacycommissie ontwikkelde voor jongeren, hun ouders en leerkrachten. De website 'www.ikbeslis.be' werd onlangs in een nieuw kleedje gestopt en kreeg een mascotte, Gustaaf de Egel. We spraken met het 'ik beslis'-team, de verantwoordelijken van het project.

Op de website van de Privacycommissie wordt er afgeteld. De aftelklok is prominent aanwezig in de linkerbovenhoek. Waarover gaat het?

De klok telt af naar een belangrijke datum: 25 mei 2018. Vanaf die dag zijn de verplichtingen en principes voorzien in de nieuwe Europese privacyverordening van toepassing. En daarmee zal er een einde komen aan de huidige privacywetgeving.

Waarom een Europese verordening?

In tegenstelling tot een [richtlijn](#) (meer info op pag. 10), is een verordening bindend en rechtstreeks van toepassing in alle lidstaten. De verschillende nationale wetten worden dus vervangen door één en dezelfde Europese verordening.

"Als je dingen post op Facebook, is dat omdat je ze wil tonen aan de wereld. Dan moet je achteraf niet komen klagen!"

Thomas, 17 jaar

Wat betekent die verordening voor jongeren?

Hun persoonsgegevens worden door de nieuwe verordening zeer goed beschermd. Dat is heel belangrijk omdat zij vaak hun persoonsgegevens (moeten) delen op

commerciële websites, zoals de sociale media. Een onderneming of organisatie die persoonsgegevens opvraagt van jongeren onder de 16 jaar zal uitdrukkelijk de toestemming moeten vragen van de ouder (of de voogd) EN de jongere om die gegevens te verwerken. De verordening legt de minimumleeftijd vast op 16 jaar, maar laat de lidstaten toe een andere minimumleeftijd te hanteren, waarbij 13 jaar het minimum is. Verder verplicht de verordening ondernemingen en organisaties om clausules in verband met vertrouwelijkheid in een voor jongeren begrijpbare taal te verwoorden, zodat jongeren precies begrijpen waarmee ze zich akkoord verklaren.

Photo by Nabi Tang - www.stocks.com

verspreiden?"... Ouders en leerkrachten lezen op de website hoe ze jongeren die met een privacyprobleem te maken krijgen, kunnen begeleiden.

De website werd recent vernieuwd. Wat is er veranderd?

Door de razendsnelle technologische evolutie en de nieuwe tools waarmee we vandaag te maken krijgen, was de website uit 2009 aan een update toe. We besteden ook aandacht aan nieuwe fenomenen, zoals "sexting" en "sharenting", die we voorheen nauwelijks kenden. We reiken de jongeren concrete tips en tricks aan om hun privacy te beschermen. Vaak hebben ze zelf de touwtjes in handen. Zo beslissen ze zelf wat ze op het net vertellen, wat ze online zetten, met wie

Voor alle duidelijkheid: zo zal het zijn vanaf 25 mei 2018. Hoe is de situatie vandaag: kunnen jongeren zelf toestemming geven?

De huidige wetgeving legt geen leeftijd vast. Bij problemen is het de rechter die nagaat of de jongere "voldoende onderscheidingsvermogen" heeft. Hij gaat m.a.w. na of de jongere in staat is om zelfstandig beslissingen te nemen. Over het algemeen is dat het geval vanaf de leeftijd van 12 à 14 jaar. Jongeren die "voldoende onderscheidingsvermogen" hebben, kunnen samen met hun ouders toestemming geven. Vanaf 18 beslissen ze alleen.

"Als de anderen zien dat ik op Snapchat ben, hoef ik hen toch niet te vragen of ik hun foto's mag publiceren. Ze weten maar al te goed wat ik ermee ga doen."

Zoé, 16 jaar

Eenvoudig is dat niet. Waar vinden jongeren een antwoord op hun vragen over privacy?

De Privacycommissie heeft een website voor jongeren, ouders en leerkrachten: www.ikbeslis.be. Daar vinden jongeren heel wat informatie over hun *online* en *offline* privacy. De site beantwoordt vragen zoals "hoe bescherm ik mijn *online* profiel?", "mag een leerkracht mijn smartphone inkijken?", "mag ik foto's van anderen zomaar

ze hun gsm-nummer delen, wanneer ze hun webcam aanzetten, met wie ze chatten, met wie ze foto's en berichten delen, welke apps ze installeren enz.... Ze krijgen hierbij de hulp van onze huis-mascotte, Gustaaf de Egel.

Waarom is Gustaaf een egel?

We hebben heel bewust voor een egel gekozen, want zonder privacy ben je als een egel zonder stekels: naakt! Door zich goed te informeren, kunnen jongeren zich wapenen tegen privacyrisico's. Niet met stekels, maar met kennis!

Jongeren (maar zij niet alleen) zijn de klok rond online. YouTube, Snapchat, Instagram, Facebook, ... behoren tot

hun dagelijkse leven. Het lijkt wel alsof ze hun privacy te grabbel gooien.

De indruk ontstaat inderdaad dat jongeren privacy niet meer belangrijk vinden. Maar als je hen daar vragen over stelt, blijkt die indruk niet te kloppen! (Nvdr: we deden de test. Zie citaten her en der in de tekst). Wat wel opvalt, is dat jongeren de gevaren van het online delen van

langer hoe meer de controle over onze persoonsgegevens.

De gevolgen van het feit dat jongeren de risico's van het internet niet volledig inzien, zijn vandaag moeilijk in te schatten. We staan nog maar aan het begin van deze evolutie. Sporadisch duiken al verhalen op over nadelige gevolgen van ons gedrag, maar het effect

op school voordoet, kunnen jongeren uiteraard een leerkracht of iemand van het CLB aanspreken. En uiteraard kan de Privacycommissie ook gecontacteerd worden. Als jongeren ons contacteren, onderzoeken wij hun vraag. Over het algemeen proberen wij de persoon die het probleem veroorzaakt heeft, te contacteren. We bekijken dan samen wat er kan gebeuren en geven advies. Als die persoon na herhaaldelijk aandringen niet doet wat wij vragen, brengen wij het dossier voor de rechtbank. Slachtoffers kunnen ook klacht indienen bij de politie. Maar in de meeste gevallen is bemiddeling de beste manier om het probleem op te lossen.

"Ik vind het heel vervelend als anderen foto's van mij, in dronken toestand op een feestje, posten op Facebook. Maar ik spreek hen daar niet over aan. Dat ligt moeilijk."

Jules, 17 jaar

persoonlijke gegevens niet altijd ernstig nemen. Ze krijgen er ook heel veel voor in de plaats. Sociale media zijn leuk, handig, snel..., en de gevaren zijn niet zichtbaar. Ze worden als het ware "verleid" (of misleid) door leuke spelletjes, quizjes, polls die stiekem al onze data bijhouden.

Veel jongeren redeneren als volgt: "ik heb niets te verbergen, dus heb ik ook niets te vrezen".

Jongeren denken vaak dat alles wat ze delen onschuldig is. Dat is misschien zo in de ene context, maar niet in een andere. Foto's van een kotfeestje zijn misschien "onschuldig" tijdens je studentjaren, maar zijn minder onschuldig als je later op de arbeidsmarkt belandt, op zoek naar werk.

Jongeren staan te weinig stil bij de vraag met wie ze informatie delen. Ze denken informatie te delen met vrienden, maar ze weten niet wat hun vrienden, of de vrienden van hun vrienden, daarmee gaan doen. Zonder het te beseffen delen ze informatie in een publieke ruimte. Wij allemaal verliezen hoe

op grote schaal en op lange termijn is nog niet goed duidelijk. Willen we echt dat onze persoonlijke informatie in handen komt van grote bedrijven, die ermee aanvangen wat ze willen? Jongeren moeten leren daarover na te denken. Dat gaat van bewust nadenken over wat je deelt, tot het installeren van een aantal privacyvriendelijke tools. Gebruik altijd een wachtwoord, stel je privacyinstellingen zorgvuldig in, gebruik

De Privacycommissie bindt de strijd aan met Facebook... Is dat niet een beetje David tegen Goliath?

Daar lijkt het inderdaad een beetje op. Maar we moeten op z'n minst proberen dat bedrijf de Europese privacyregels bij te brengen. De Privacycommissie heeft vastgesteld dat Facebook de privacy schendt, onder meer door niet-gebruikers te volgen, zonder hun toestemming. Ze doen dat via zogenaamde "tracking

"Terreur wordt de laatste tijd als excuus gebruikt om onze privacy in te perken, en soms wordt daar te ver in gegaan. Beetje bij beetje schuift de grens op."

Kim, 16 jaar

privacyvriendelijke zoekmachines... Daarmee kom je al een heel eind.

Bij wie kunnen jongeren terecht wanneer hun privacy geschonden werd?

Ze kunnen het beste in gesprek gaan met de persoon die het probleem veroorzaakt heeft, tenminste als ze die kennen. Ze kunnen de kwestie ook altijd bespreken met hun ouders. Als het probleem zich

cookies". Wij kunnen internationale bedrijven geen boetes of andere sancties opleggen. De enige mogelijkheid die de wetgever ons biedt, is de juridische weg. Dus hebben wij Facebook voor de rechter gedaagd. En vandaag, drie jaar later, wachten we nog altijd op een definitieve uitspraak. Ondertussen kan Facebook doen wat het wil. Wij willen dat Facebook de regels betreffende de privacy van de

De privacyquiz

Antwoorden tonen

Antwoorden verbergen

1. Wat kan een sterk wachtwoord zijn?

- ☐ Een lange zin die betekenis heeft, zodat ik hem goed kan onthouden
- ☐ Een combinatie van letters, hoofdletters en cijfers
- ☐ De naam van mijn favoriete huisdier
- ☐ Een combinatie van mijn straat en huisnummer

2. Wat betekent het "recht op afbeelding"?

- ☐ Het recht om zelf te beslissen of iemand van mij een foto mag maken en/of verspreiden
- ☐ Het recht om gefotografeerd te worden en die foto te publiceren
- ☐ Het recht om enkel die foto's te verspreiden die ikzelf hebt gemaakt
- ☐ Het verbod om foto's te verspreiden zonder de vermelding van de naam van de fotograaf

3. Wat is "sharenting"?

- ☐ Informatie delen op sociale media
- ☐ Het feit dat ouders informatie en foto's van hun kinderen online delen
- ☐ Op internet informatie zoeken over mezelf
- ☐ Enkel informatie delen met mensen die ik ken

4. Mag de leerkracht mijn smartphone inkijken?

- ☐ Ja dat mag, als het schoolreglement het toelaat
- ☐ Ja dat mag, maar alleen als ik daar zelf mijn toestemming voor heb gegeven
- ☐ Nee dat mag niet, de informatie op mijn smartphone is strikt persoonlijk
- ☐ Nee dat mag niet. De leerkracht kan alleen vragen om mijn toestel vooraan in de klas in een bakje te leggen

5. Wat is het "Recht op vergeten"

- ☐ Het recht om fouten te maken en daarvoor niet gestraft te worden
- ☐ Het recht om Facebook of Google te vragen mij niet online te volgen
- ☐ Het recht om cookies te verwijderen
- ☐ Het recht om gegevens die iemand over mij bijhoudt, te (laten) wissen

Website

De antwoorden vindt u in de elektronische versie van het magazine op www.dekamer.be

Belgische burger respecteert, en dus vinden we dit een waardevolle strijd.

"Achter een scherm durven de mensen veel meer dan in het echte leven."

Norah, 17 jaar

Enerzijds worden er grote inspanningen gedaan om onze privacy te beschermen. Maar anderzijds zien we ook de tegenovergestelde beweging. Door de strijd tegen het terrorisme komen er wetten die onze privacy op de helling zetten. Het artikel over PNR in dit magazine toont dat aan. Een moeilijke evenwichtsoefening...

Privacy en veiligheid worden vaak tegenover elkaar in de weegschaal gelegd. Alsof je meer veiligheid krijgt voor elk stukje privacy dat je opgeeft. Dat klopt

middelen voor – politie, justitie en de veiligheidsdiensten.

Vroeger, en dat is nog altijd de officiële redenering, stelde men dat politie en gerecht alles mochten onderzoeken om de waarheid aan het licht te brengen. Op voorwaarde dat ze een concreet aanknopingspunt hadden. Maar sinds de aanslagen pleiten sommigen ervoor om preventief informatie in te zamelen en op te slaan, via massale DNA-stalen en vingerafdrukken bijvoorbeeld. Om dat mogelijk te maken, zijn er nieuwe wetten nodig.

Welke rol speelt de Privacycommissie bij de totstandkoming van die wetten?

De Privacycommissie kan enkel adviezen uitbrengen. Ze komt niet tussen bij redactie van wetteksten. Als een overheid advies vraagt aan de Privacycommissie, deelt die haar opmerkingen mee in de vorm van een officieel advies. Dat advies kan gunstig of ongunstig zijn. Als er

"Als je onder de hoede leeft van een Staat, aanvaard je dat die Staat wil weten wat je doet. Je moet maar vertrouwen hebben."

Rania, 18 jaar

niet! Een samenleving heeft privacy nodig om de veiligheid te bewaren. Bijvoorbeeld, als je op Facebook bekendmaakt wanneer je op reis gaat, maak je het inbrekers wel erg gemakkelijk. Natuurlijk kunnen er zich uitzonderlijke situaties voordoen en die vereisen uitzonderlijke maatregelen. Maar die moeten beperkt zijn in de tijd. Men moet ook niet telkens weer nieuwe wetten maken, maar wel de mogelijkheden die er zijn, beter uitwerken. Dat betekent een betere werking van – en meer

geen advies gevraagd wordt, maar de Privacycommissie toch bedenkingen heeft bij een bepaalde tekst, kan ze op eigen initiatief vragen stellen. Afhankelijk van de antwoorden kan ze dan beslissen om een officieel advies uit te brengen. Dat heet dan een advies uit eigen beweging. De adviezen zijn niet bindend. De wetgever beslist dus zelf of, en in welke mate, hij ermee rekening houdt.

Drukpersstraat 35, 1000 Brussel

Tel.: +32 (0)2 274 48 00
commission@privacycommission.be

Test uw kennis

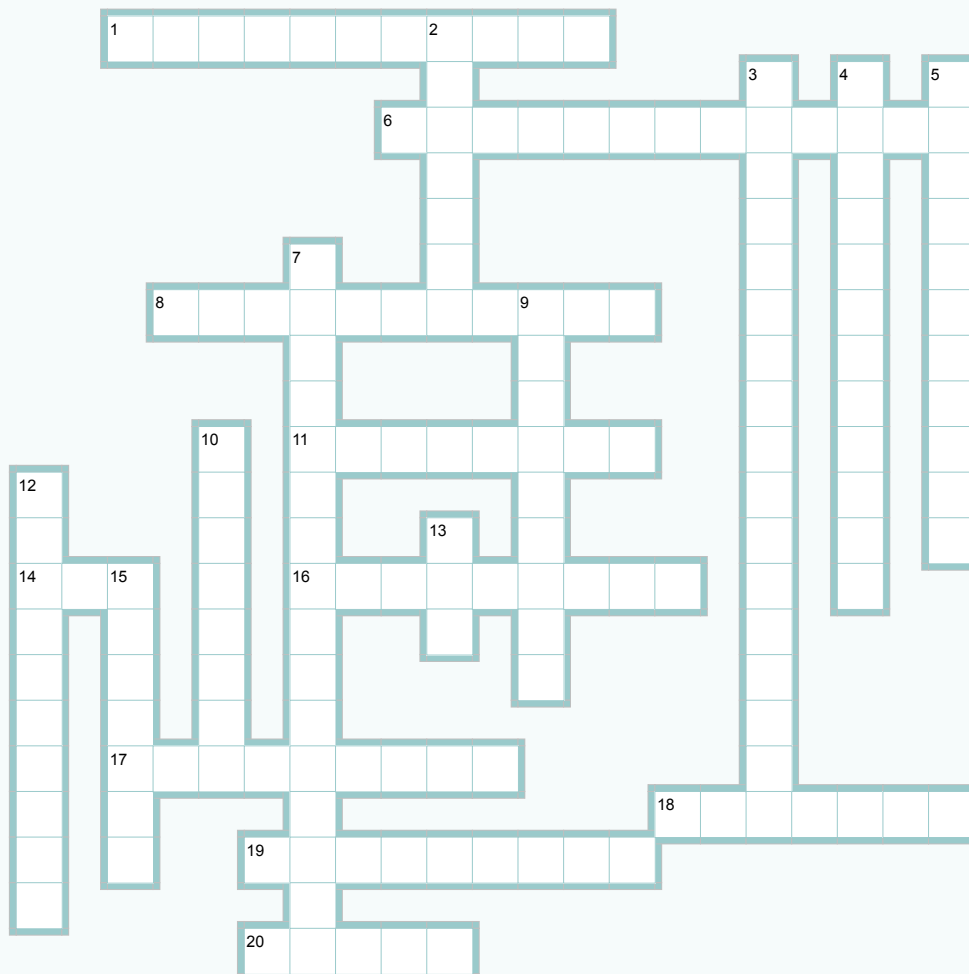
U vindt alle antwoorden in dit magazine

Horizontaal

1. Doorkijktaks
6. Ongelijke behandeling op grond van kenmerken die niet ter zake doen
8. Ongemerkt binnendringen
11. Helpt de Kamer bij de controle van de begroting en de rekeningen van de federale Staat
14. Bruto Binnenlands Product (afk.)
16. Steunt de regering niet
17. Wet die de mogelijkheden van minnelijke schikking in strafzaken uitbreidde
18. Europees agentschap voor misdaadbestrijding
19. Raming van ontvangsten en uitgaven
20. Opslagplaats voor online gegevens buiten uw eigen computer

Verticaal

2. Daar kan u de Kamer volgen
3. Is belast met de leiding van een gerechtelijk onderzoek
4. Website en applicatie die de gepresteerde uren van jobstudenten bijhoudt
5. Europese regel die rechtstreeks van toepassing is in alle lidstaten
7. Niet in verhouding
9. Europese regel die door de lidstaten in nationale wetgeving moet worden omgezet
10. Daar zijn heel veel gegevens opgeslagen
12. Student met een baan
13. Bijzondere Opsporingsmethodes (afk.)
15. Persoonlijke levenssfeer

Antwoorden tonen

Antwoorden verbergen

Meer weten over de Kamer?

Had u altijd al willen weten hoe het er in een parlement aan toe gaat? Hoe een wet tot stand komt? Wat er besproken wordt tijdens de parlementaire vergaderingen? We zetten de mogelijkheden voor u op een rijtje.

Een vergadering bijwonen

De plenaire vergaderingen en de meeste commissievergaderingen zijn openbaar. Iedereen kan ze bijwonen. Vooraf reserveren hoeft niet. U meldt zich gewoon aan bij het onthaal.

Surf naar www.dekamer.be om te weten welke vergaderingen wanneer plaatsvinden en wat er op de agenda staat.

U kan de plenaire vergaderingen ook live volgen op onze website: ga naar 'Plenaire vergaderingen VIDEO'. Daar vindt u ook de gearchiveerde beelden van de voorbije vergaderingen.

Een rondleiding volgen

Dagelijks, behalve op zondag, vinden er rondleidingen plaats. Een groepsbezoek is gratis en duurt anderhalf tot twee uur. Een groep bestaat best uit 20 personen. We raden u aan uw bezoek minstens twee maanden vooraf te boeken. We ontvangen immers jaarlijks vele duizenden bezoekers uit binnen- en buitenland.

Volg ons op Twitter

Via Twitter brengen we u op de hoogte van de belangrijkste punten op de parlementaire agenda, het resultaat van de stemmingen en andere wetenswaardigheden.

Meer info over dit magazine

Op onze website vindt u een elektronische versie van dit magazine met tal van doorklikmogelijkheden.

Een vergadering bijwonen

Leuvenseweg 13
1000 Brussel

Een rondleiding of een themabezoek "Het Parlement tijdens de Grote Oorlog" boeken

Tel.: 02 549 81 36
bezoekers@dekamer.be

Meer exemplaren van dit magazine ontvangen?

Een adreswijziging melden?
Uit ons bestand geschrapt worden?
Laat het ons weten op
info@dekamer.be

www.dekamer.be

COLOFON

Verantwoordelijke uitgever

Marc Van der Hulst, secretaris-generaal
van de Kamer van volksvertegenwoordigers

Redactie

Dienst Public Relations en Internationale Betrekkingen
Tel.: 02 549 90 46
pri@dekamer.be

Werkten mee aan dit nummer:

Anne Coppens, Reinhilde Deboutte, Tom De Geeter, Patricia Deryckere, Alberik Goris, André Grenacs, Nadia Marion, Isabelle More, Catharina Offeciers, Luc Peetermans, Mireille Pöttgens, Katrien Raemdonck, Philip Tans, Joris Van Den Bossche, Michael Van Den Nest, Mireille Van Wilderode en Fabian Wauthier

Voor de Privacycommissie: Caroline De Geest en Sarah Boulterhcha

Foto's

Belga Image en Inge Verhelst

Vormgeving en illustraties

Antoine Marcelis, Bart Van de Steene, Johan Wynen en Mohamed Yahiaoui

Druk

Prepress en drukkerij van de Kamer

De redactie werd afgesloten op 14/04/2017

